

РЕЗОЛЮЦІЯ

МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«УРЯД І БІЗНЕС: ЧИ Є ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЮ НЕДИСКРИМІНАЦІЙНИХ НОРМ НА УКРАЇНСЬКОМУ РИНКУ ПРАЦІ?»

3 листопада 2017 року, місто Київ

Третього листопада у Києві відбулась Конференція «Уряд і бізнес: чи є перспективи впровадженню недискримінаційних норм на ринку праці?», організована Бюро соціальних та політичних розробок, Коаліцією «За рівність у праці» та Українським індексом корпоративної рівності під егідою Української національної платформи Форуму громадянського суспільства Східного Партнерства та Української сторони Платформи громадянського суспільства Україна-ЄС за підтримки Європейського Союзу та Міжнародного фонду «Відродження»

Учасники конференції надали оцінку результатам упровадження в Україні шести «недискримінаційних» Директив Ради ЄС, які стосуються рівних можливостей для українських громадян не залежно від статті поєднувати сімейне життя з професійним, будувати систему соціального забезпечення з урахуванням принципу рівності статей, запровадити принцип гендерно рівного ставлення в доступі до товарів та послуг, в сфері ЗМІ, рекламі та освіті.

У заході взяли участь представники Міністерства соціальної політики України, Державної служби зайнятості України, державної служби України з питань праці, фахівці НАН України з НДІ з питань праці і зайнятості населення, Центру проблем імплементації європейського соціального права, експерти Коаліції протидії дискримінації, Ради Європи, представники профспілок та бізнесу, міжнародні експерти.

Враховуючи виступи та інформацію, представлену учасниками Конференції, виходячи з важливості проведеного заходу, Конференція рекомендує – взяти до уваги важливість пропозицій учасників, а саме:

- I.** Посилити експертний супровід щодо процесу імплементації Директив Ради Європи з боку громадських та науково-експертних установ: Директиви NN 2000/43/ЄС від 29 червня 2000 Щодо імплементації принципу рівноправності осіб незалежно від расової або етнічної приналежності; 2000/78/ЄС від 27 листопада 2000 Що встановлює загальні рамки рівноправного поводження у сфері зайнятості і професійної діяльності; 2004/113/ЄС від 13 грудня 2000 Про імплементацію принципів рівності чоловіків і жінок у доступі до товарів і надання послуг; 96/34/ЄС від 3 червня 1996 Про рамкову угоду щодо батьківської відпустки, укладену UNICE, СЕЕР і ETUC; 92/85/ЄЕС від 19 жовтня 1992 Про вжиття заходів з поліпшення безпеки та охорони здоров'я на виробництві вагітних працівниць, працівниць, які нещодавно народили, або годують (десята окрема Директива у значенні статті 16 (1) Директиви 89/391/ЄЕС); 79/7/ЄЕС від 19 грудня 1978 Про поступову імплементацію принципу рівності чоловіків і жінок у сфері соціального забезпечення.
- II.** Створити, в рамках роботи Координаційно-експертної Ради з питань соціальної політики (КЕР) Науково-дослідного Інституту праці і зайнятості населення Мінсоцполітики і НАНУ – аналітично-консультативну групу щодо імплементації вищенаведених Директив, гендерної експертизи законодавчих ініціатив у сфері праці та послуг, гендерної експертизи реформ.
- III.** Рекомендувати Міністерству соціальної політики України – доповнити склад створеної Міністерством Експертно-консультативної групи з реалізації Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС (Наказ Міністерства соціальної політики України від 03 лютого 2015 року N 102 «Про створення експертно-консультативної групи») фахівцями з КЕР НДІ праці і зайнятості населення Мінсоцполітики, та фахівцями з гендерних питань із неурядових (громадських) організацій.

- IV.** Ініціювати перед Комітетом Верховної Ради України з питань соціальної політики, та Комітетом Верховної Ради України з питань євроінтеграції розгляд стану імплементації та виконання Україною згаданих Директив Ради ЄС та таких конвенцій Міжнародної організації праці:
- Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності 1951 року (№100), ратифікована Україною 22 жовтня 1999 року;
 - Конвенція Міжнародної організації праці про мінімальні норми соціального забезпечення 1952 року (№102), ратифікована Україною 16 березня 2016 року;
 - Конвенція про захист материнства 1952 року (№103), ратифікована Україною 15 червня 2000 року;
 - Конвенція про дискримінацію в галузі праці та занять 1958 року (№111), ратифікована Україною 24 червня 1975 року;
 - Конвенція про працівників з сімейними обов'язками 1981 року (№156), ратифікована Україною 22 жовтня 1999 року.
- V.** Провести консультації з Мінсоцполітики, представницькими організаціями роботодавців та профспілок та заінтересованими організаціями громадянського суспільства щодо можливості ратифікації наступних конвенцій МОП, важливих з огляду на потребу ліквідувати прогалини в законодавчому забезпеченні рівних прав та можливостей:
- Конвенція про нічну працю від 1990 року №171;
 - Конвенція про перегляд Конвенції (переглянутої) 1952 року про охорону материнства N 183;
 - Конвенція про основи, що сприяють безпеці та гігієні праці 2006 року, N 187;
 - Конвенція про гідну працю домашніх працівників (фрілансерів) від 2011 року № 189.
- VI.** Провести консультації з Мінсоцполітики, представницькими організаціями роботодавців та профспілок та заінтересованими організаціями громадянського суспільства щодо розробки законопроекту про запровадження планів гендерної рівності на підприємствах, в установах та організаціях, з урахуванням досвіду ЄС. Розробити інструментарій для інспекторів праці щодо забезпечення запровадження таких планів на робочих місцях. Ініціювати включення питань попередження стигми і дискримінації в трудових відносинах до Генеральної угоди.
- VI.** Державній службі зайнятості України – розробити гендерно-чутливі активні програми зайнятості для залучення до продуктивної праці жінок і чоловіків, особливо з уразливих груп; розробити дієві механізми попередження та реагування на дискримінаційні оголошення про вакансії.
- VII.** Державній службі України з питань праці – розробити інструментарій для інспекторів праці щодо запобігання проявам дискримінації в трудових відносинах та забезпечення додержання законодавства про працю у світлі ратифікованих Україною конвенцій МОП про інспекцію праці в промисловості і торгівлі 1947 року (№81) та про інспекцію праці в сільському господарстві 1969 року (№129) та з урахуванням кращих практик країн ЄС.
- VIII.** Розширити діалог щодо імплементації недискримінаційних Директив Ради ЄС та згаданих Конвенцій МОП між експертами та управлінцями України, країн Східного партнерства і ЄС. Взяти до уваги кращі практики імплементації недискримінаційних Директив ЄС та згаданих конвенцій МОП у форматі ЄС+3 (Україна, Грузія, Молдова) та можливість їх запровадження в Україні.
- IX.** Рекомендувати донорам та програмам технічного співробітництва з Україною включити до пріоритетів питання рівності та недискримінації у сфері реалізації соціально-економічних прав.
- X.** Направити Рекомендації та Резолюцію профільним комітетам Верховної Ради України, Міністерству соціальної політики України, Міністерству економічного розвитку та торгівлі України, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Урядовому офісу з питань європейської інтеграції, Державній службі зайнятості, Державній службі України з питань праці, Федерації профспілок України, Федерації роботодавців України, Конфедерації вільних профспілок України, агенціям ООН, представництвам та програмам технічної допомоги.

**Учасники Міжнародної конференції
«Уряд і бізнес: чи є перспективи впровадженню недискримінаційних норм
на українському ринку праці?», 03 листопада 2017 року.**